

הלהבה הציונית

גנבה: המטען

אמרי שפר בתיכון

"אתם יוצאים לדרך," [צאו!]
"אתם" [צאו!] "יוצאים לחיים. המטען
שחשוב מאד לקחת אותו" [קחו!] "לכל" [קחו!]

"החיים זה המטען" [קחו!] "היהודי-ציוני (זה לא מספיק רק
ללמוד איך להשתמש באקדח או ברובה
או איך לעשות פוצץ"א): לדעת,

בין שאתם דתיים או
חלונים או שמסרתיים, [דעו! דעו!]
"בסופו של דבר לדעת שיש לנו" [דעו!]

"מורשת (אני לא הולך לספר מורשות קרוב, "מטען!") "אני גם
לא יכול כי הכל" [מטען!] "חסוי. או שאני
יכול, ואז אני צריך לחסל

את כלכם, יש לנו" [מטען!]
"מורשת הכי מפארת בכל
העולם, אין עוד עם שהוא עם-" [צאו! צאו!] "התנ"ך

(התנ"ך הרי הביא" [קחו!] "לעולם את תורת המוסר, טוב" [דעו!]
"ורע לא היה עד התורה), "מטען!" [מורשת
בת שלשת אלפים שמונה מאות" [דעו!]

"שנה, מורשת" [קחו "מטען",
"מטען" קחו!] "מאברהם אבינו, [צאו!]
"יצחק, [צאו!] "יעקב, משה, דוד" [דעו!] "המלך"

(עַד הַתּוֹרָה לֹא הָיָה טוֹב וְרָע), "דַּעוּ!" [אֲנַחְנוּ עוֹד חֲלִיָּה] "מִטָּעֵן"
 קָחוּ, "מִטָּעֵן!" [בְּשִׁרְשָׁרֶת שֶׁל אֲלֶפֶי--] [קָחוּ!] "אֲלֶפֶי" [קָחוּ!]
 "שְׁנַיִם וְהַתַּפְקִיד" [דַּעוּ! דַּעוּ!] "שְׁלָנוּ"

זֶה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַנִּצָּח
 שֶׁל "מִטָּעֵן!" [מְדִינַת יִשְׂרָאֵל לְדוֹר
 הַבָּא] [צָאוּ!] "בְּצוּרָה עוֹד יוֹתֵר" [צָאוּ! צָאוּ!] "חֲזָקָה."

גַּנְבָּה: הַלֵּהבָה

אִמְרֵי שֹׁפָר בְּאוֹלָפֵן

"הַדְרִיב שְׁלִי: אֲנִי אוֹהֵב
 אֶהְבֶּת נִפְשׁ" [תִּי"ו שִׁי"ן] "אֶת הָאָרֶץ
 שְׁלָנוּ, אֶת הָעָם שְׁלָנוּ, [עִי"ן גִּימ"ל]. "אֶת

הַמְסִרֶת הַיְּהוּדִית, אֶת הַתּוֹרָה, אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, אֶת
 צֶה"ל. זֶה הַדְרִיב שְׁלִי בַּחַיִּים. [כֹּה שָׁח פָּה. בָּא]
 "צְרִיךְ לְהַבְעִיר מִחֲדָשׁ" [צוּפָה], "אֶת

הַלֵּהבָה הַצִּיּוֹנִית,
 הַיְּהוּדִית, בְּכָל רַחְבֵּי הָאָרֶץ:
 [לֹוֹכֵד כָּל הַגֹּד]. "אֶצֶּל הַחֲלוֹנִים" [בְּשַׁנַּת תִּי"ו]

"וְאֶצֶּל הַמְסִרְתִּים", [שִׁי"ן] "אֶצֶּל הַדְּתִיִּים", [עִי"ן גִּימ"ל]
 קָם] "אֶצֶּל הַחֲרָדִים, וְזֶה קוֹרָה, זֶה קוֹרָה
 בַּעֲנָק." [צִיד וְצַד אוֹת אוֹת בִּכְתָּב].

תיעוב

זֶה קוֹרָה לִי מֵלֵא, בָּא לִי
לְהִקְיֵא לְמִקְרָא

תִּבְנוֹת, נִגִּיד כְּמוֹ הַתְּבָה 'מְכוֹרָה'
שָׁעַל הַדַּעַת מַעֲלָה חוֹר

מִכְעָר אוֹ חֲרָא רָה, מֵר וָרַע.
דִּוְקָא הַתְּבָה 'תְּבָה' לֹא עוֹשָׂה

לִי רַע כָּל עוֹד לֹא תוֹקְעִים לָהּ יוֹ"ד
בְּחֻזָּה וּמִשְׁכָּלִים לָהּ אֵת גְּפִיָּה

וְנִקְוֹד מְסֻרָסִים
וּמְרִיעִים: "אֵין עַל הַבַּיִת!"